

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők. Előfizetési pénzek és reklamációk Bónai Frigyes kiadó címére küldendők.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér sora 40 fillér.

Hirdetés nagyság szerint.

XXIX. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
JAMBRIKS LAJOS.

32. szám.

A cigányügy rendezése.

Akármerre jár kél az ember széles Magyarországon, nem tehet meg olyan kocsiutat, hogy útjában ne találkozzék, avagy pláne fel ne tartóztassa, az a szemenszedett vad népség, mely a magyar gazdaközönségnek állandó zsarolója és tolvaja, melyet általában: vándorcigány gyűjtőnév alatt ismer, — azonban legkevésbé sem előnyösen, úgy a nagyközönség s még inkább a közigazgatási hatóságok.

Mint dúló tatárosordák szabadon száguldják keresztül kassul az országot, rabolva, ölve, gyilkolva, gyujtogatva, gyermekeket rabolva s általában a személy és vagyonbiztonságot a szó teljes értelmében veszélyeztetve!

Az ország minden vidékéről hangzik a jajszó tulkapúsaik felett s igazán türelmét vesztve kérde már főként és elsősorban a magyar gazdaközönség, hogy: meddig fog még ez tartani?

A cigányügy rendezésének kérdésével ugy e' mélethen sokszor foglalkoztak már az illetékes tisztviselők, de hogy gyakorlatban cselekedtek volna, arról nincs semmi adat. A magyar országgyűlésben még az 1901-ik esztendőben Hertelendy Ferenc, — akkor országgyűlési képviselő, — vetette fel a megrendszabályozás gondolatát, s azóta sem történt semmi! Pedig azóta a magyar gazdák, alig mult el év, hogy ne sürgettek volna erélyes rendszabályokat a kóbor cigányok tulkapúsaik ellen, ismét csak nem történt semmi! A Pécsnél 1907. élvben megtartott országos gazdako'gresszus folyamán már türelmetlenül követelték a gazdák, hogy tegyenek már valamit ezzel a kérdéssel? Mi lett az eredmény? A dányosi eset, meg a többi s azóta ismét hallgat a krónika, mert tiltja a cselekvést az — álhumanizmus!

Igazán, ha annyira szomorú és elkeserítő nem volna, nevetségesnek kellene tartani azt az államhatalmat, amely 20 millió állampolgárnak tud parancsolni, törvényeivel kormányozni, csak 15—20 ezer emberrel szemben tehetetlen.

Egy szörnyű kivételes állapot. De ennek megszüntetése annál inkább kivételes eszközöket igényelne. Nézzük csak a régi ratlóvilágot! Az is kivételes állapot volt, mely kivételes eszközökkel lett megszüntetve. Pedig azokban a betyárokból még minden gonoszság mellett is, volt valami romantikus, valami betyárbecület féle, de a kóborcigány minden emberi érzés nélküli, a'jas, vadállati ösztönökkel szaturát monstrum, aki már anyja tejénél szívja be csecsemő korától fogva mindazt a gonoszságot, ami egy embert csak állattá tehet.

Váltig halljuk emlegetni, hogy nehéz kérdés, hogy emberieségi szempontból nem lehet radikális eszközökhöz folyamodni. Hát erre csak az a nézetünk, ha a kérdés megoldása nehéz, akkor annál inkább ambícióját kell képezni a kormányzó hatalomnak, hogy nemcsak a "konnyueket" vegye ő'fő, hanem azt, amihöz erős elhatározás s akarat kell. Hisz minő példa a többi állampolgároknak, hogy itt nálunk csak szembe kell helyezkedni minden törvénnyel s akkor mindjárt affelelt állhatunk? De nem elkeserítő-e, hogy itt minden ember adót fizet, a cigány nem fizet; mindenki köteles gyermekét taníttatni, a cigány nem; itt mindenki katonára megy, a cigány nem; mindenkinek kell fegyverengedély, a cigány ezen is túltezi magát; földje nincs, de tarthat a másén lovat, háza nincs, de lakhatik a másén ott, ahol akar; illetékessége nincs, vallása szerint is ott és úgy keresztelkedik, esetleg többszörösen is, ahogy ez valami család cselekvéséhez megkivántatik. Ma itt rabol, holnap

pedig lopott lován már a harmadik megyébe száguldvá gyilkol és a csendőr — az gyalog bandukol utánna. Neki nincs se kenyér, se husdrágaság! Kiássa a vézes sertésdögöt, amivel az állatbetegségek terjesztőjévé válik s mindezeket látja, tapasztalja, közvetlenül szemléli tétlenül ez az ország, melyről azt vita jut, hogy — kulturállam volnánk. Tessék csak tanulmányozni, ilyen állapotok sehol a művelt világban nincsenek. S ha van valami, ami miatt joggal mondhatja a külföld, hogy nálunk kezdődik Ázsia, úgy ez a túrt kóborcigányvilág teszi jogosulttá ezt a véleményt.

Sajnos, a mi politikai viszonyaink sokszor a legaktuálisabb kérdéseket háttérbe szorítják; de végre is a magyar közélet, a társadalom s legfőként a legjobban sujtott magyar gazdaságtudomány joggal megkövetelheti, hogy végre a cigányt is, a törvény legalább is egyformán korlátozza, mint más polgárát az államnak! Sokszor halljuk a külföldiektől, hogy Magyarország — cigányország! Hát ez nem igaz! De sajnos az igaz, hogy a magyar államban csakugyan van egy második, mindennek felett álló fuggóan cigány állam! Ezt el kell törölni, mely méltó feladata az államhatalomnak, mely örök hálára kötelezné a nemzetet, éppen a humanizmusnak s jogegyenlőségnek teljes érvényre jutásában.

A helyzet e kérdésben immár türelmetlen s a cselekvésben az álhumanizmussal való szakítást várja, nehogy maga a társadalom mondja ki s hajtsa végre — a statáriumot!

Küzdelem egy ádáz ellenségünk ellen.

A legpusztítóbb betegségek csirája, mely fejlődésében a fiatal szervezetet oly gyakran aláás-a, a tüdővész csirája. Ez a betegség kulturállamainkban

Tárca.

A nagyapó három útja.

Ira: Konstantináyi Deszö.

Ha a lila tintából beleöntünk egy cseppet a pohárba, ibolyaszínű lesz a pohár vize. Ilyen világos, vizes, ibolyakék volt az ég. A fák pedig felhők s lassan remegtek össze, mintha álmukban beszéltek volna. Öt óra felé már sötétül az ég s a sötétkék kemény s bator árnyalatát lehelte rá az alkonyat. Nedves szelek fujdogáltak. A csillogó fekete aszfalt s fűn a kékség összeülekeztek s arra gondoltam, hogy ily szeles, őrült s színes esték csak Japánban vannak, néha virágos napilásban. Azután az utolsó sárga aranypatina is elfakult buján, frissen s melankólikusan bontakoztak ki s a telet ezen a delutánon köszöntve ujjongtak az új élet ígérétének.

Ekkor találkozom először nagyapóval. Almodtam. Azon a napon, amelyen eltemették. A mellem még nehezen pihegett s gyakran felzokogtam. Lassan jött be ami régi, téglás udvarunkra bojtos hálókabáljában. Előbb azonban csemetett a kapun. Eu a gyerekszoba ablakából lestem. Olyan lopózza, settenkedve s vigyázva ment előre, mintha attól tartott volna, hogy minden pillanatban reá szól a konyhából valamelyik cseléd. De mégis minden baj nélkül jutott el a lugasig. Hajadonfótt jött, sáron ősz hajjal, a szeme könyes, szemrehányó s nagyon-nagyon szomorú. Ezeket a vándorló kék szemeket teám emelte. Hátrafordította fejét s hosszan-hosszan, fájdalommal bámult arcomba egy eifelejthetetlenül borzalmas tekintettel, amitől egész testem odamerevedett az ablakdeszkához. Azzal eltűnt.

A második találkozásnál már nem álmodtam, nem képzelődtem, nem hallucináltam, egészen világosan láttam s beszéltem is vele. Este hét óra felé járt az idő, de az ég még mindig kék volt s a fák ágain illatos fehér csipkék himbálódtak. Por, zaj s beteg nyugtalanság hullámozott az utcán. A szívemben pedig egy titokzatos fájdalomat temettem.

Az utcaáronkron toppant elém s szeliden ragadta meg karomat.

— Nagyapó... dadogtam fehérré vált ajakkal? Nagyapó, honnan jössz ide?

Nem felelt semmit. Csak felhuzta bozontos ősz szemöldökét s arcomba mered.

— Olyan sápadt vagy, folytatom. Esőly szomorú, mint egy síró gyerek. Es fekete szalonkabátodról lassan-lassan mind lepattogzanak a gombok, amelyeket nagyanyó varrt el hosszú, keskeny ujjával októberi reggeleken. Ma már nem varrja tel neked. Züllött vagy, szelid, őszhajú öreg. A koporsóban mindnyájan magunkra maradtunk s elzüllünk.

Szomorúan bölintott. Tovább beszéltem.

— Ertem a haragodat s a hallgatásod. Elfelejtettek. Sokszor örültem s nem gondoltam rád hónapokig. Ha zuhogott az olmos eső, nem jutott eszembe, hogy a jeges lé becurog a kriptádba s koporsód vánkosit is bekövezi s én ezalatt a színházba jártam, báltermekben táncoltam s gondatlanul sütkéreztem a piros kályha mellett. Egyszer emlékszem, egy egész fehér jázminbokrot letaroltam, hogy Iris lábai elé szórjam. Máskor vidáman vártam a hajnalt. Mulattam. Feleltem. A diák-majálisokon orgonát törtem egy fiatal lányknak. Bocssás meg, hogy nem jártam ki a temetőbe, bocssás meg...

Nagyapó újra bölintott s egyszerre eltűnt a szemem elől. Azután nehéz beteg lettem. Az orvosok délre

küldtek s azt mondták, maradjak ott évekig. Arcóba utaztam. Semmittevéssel töltöttem a napjaimat. Olvasni kezdtem, de untam a könyvet. Cigarettekra gyujtottam s nyomban eldobtam. Minek cigarettázn? Es minek olvasni?

Csak a nehéz-lehelletű olajfákat szerettem. Magamba szívtam zsíros illatukat. Sötétzöld, aranyos homályban, télig ábrándozva, félig asztovza járkáltam fehéren, nagyon soványan, hosszú-hosszu fekete szalonkabátban. Öt óra felé kimentem a vasuti sinekhez s mentem-mentem előre, magasra emeltem vékony karjaimat s sokszor úgy éreztem, repülni is tudnék.

Nagyapó egy ilyen delutánon jött elém utoljára. A vasuti sineken közelgett s most már nem haragudott reám. Vezetni kezdett. Megfogtam a kezét. Nem tudom, meddig járkáltunk. A sinek csillogása lassankint beleszürkült a homályba. Es én mielő tovább mentem vele, annál kisebbnek éreztem magamat, annál inkább kellett kapaszkodnom, hogy — mint régen — elérhessem az ő meleg, vezető kezét. A mezők lassan elmaradoztak. Egy szürke táj bontakozott ki. Oly ismeretlen s mégis ismerős. Itt már jártam egyszer. Azután egy kerten mentünk át, ahol bódító liliomok illatoztak s sötétben s egy kis gyerek játéka heverték a porban. Ez a kert a mi régi kertünk. A dobogó falépcső pedig a Nagyapó szobájához vezet.

Megijedtem. Szerettem volna kitépni a kezemet a kezéből, de már nem lehetett. Késő volt.

Hogy mi történt, csak nagyon homályosan tudnám elbeszélni. Felmentünk a régi szobába s Nagyapó meggyujtotta a vén lámpát. Fáradt voltam, el voltam társulva s bármily érhetetlennek, rémesnek s idegenszerűnek tetszett az egész, hagytam, hadd történjék, aminek történnie kell.

ijesztő mérveket ölt. Mily fontos életfeladata az anyának, hogy gyermekénél, akij a tüdővész esiráját észleli, a betegség kitérését megakadályozza! Meg kell fontolni, hogy oly teremtményről van szó, aki kedvezőtlen befolyások iránt ugyszólván semmi ellentámasztási erővel nem rendelkezik.

S mégis sok azoknak az anyáknak a száma, kik gyermekeik szellemi, erkölcsi és testi fejlődését szívükön viselik ugyan, de mégse kísérik elég figyelemmel a szervezeti betegségek és gyöngéledések tüneteit, gyakran addig se veszik azokat észre, amikor már lehetetlen a komoly betegség megállítására, sőt gyógyítására is. Azért minden gyenge szervezettel rendelkező gyermek egészségi állapotát fokozott figyelemmel kell ellenőrizni.

Ha a gyermeknél minden különös ok nélkül fellépő szinváltozást, az erő hirtelen csökkenését, bágyadságot észlelünk, ha panaszkodik szivdobogásról, oldalfájalmakról, különösen hosszabb kocsi- zás után, ha nehézségre esik hegyet mászni és ezt lehetőleg elkerüli, akkor hajlandók vagyunk feltételezni, hogy ennek semmi jelentősége nincsen és a gyermek csak szeszélyességéből, lustasága miatt panaszkodik. Ez azonban helytelen. Éppen e tünetek miatt sohasem fog a gyermek panaszkodni, ha tényleg nem érez fájdalmat. Határozottan lehet tehát következtetni, hogy az a test, amelyen az említett és hasonló tünetek mutatkoznak, nem teljesen ép, ha a tünetek csak ritkán és a betegség még nem jelentkezik is.

Ily gyermekeknek minden körülmény közt kedvező egészségügyi viszonyok teremtéséről kell gondoskodni.

Természetes, hogy ennek főkélléke a lakás tiszta levegője és általában sok mozgás a friss levegőben, mert bebizonyított tény, hogy a betegségek száma a tisztáltság ama fokától függ, amelyet a lélegzési levegő bír.

Gondoskodni kell elegendő és alkalmas táplálási anyagról, különösen ajánlatos friss tehéntej egészséges állatoktól és állati táplálék sült hús alakjában.

A meghülés ellen meleg és megfelelő ruházattal kell védekezni. Meg kell találni a helyes közepes elkenyveztetés és edzés között. Gyenge testalkatu gyermeknek szüksége van melege, ilyen- nél nem szabad a testedzést korán kezdeni azzal, hogy könnyű ruházatban az időjárás minden viszontagságának kitegyük. Ebben a tekintetben éppen jómódú osztályok vétkeznek.

Tanítani kell a gyermeket lélegzeni. Ne csak felületesen, de mélyen, egész tüdejével kell lélegznie.

A beteges gyermek anyja tartson kötelességének, hogy az egészségpolgár összes tanáival megismerkedjék, amit egészségügyi könyvek olvasásával könnyen elérhet.

A test és a szellem szoros összefüggéséből következik, hogy gyenge testalkatu gyermekek szellemi tekintetben is nagyobb gondot kell fordítani. A szülők legszentebb kötelessége, hogy pontosan megvizsgálják a gyenge gyermek erejét és csakis a testi erő szorgos megvizsgálása után határozzanak gyermekük nevelése és szellemi kiképzetése tekintetében. Talán mélyebb érdeklődési

tanúsítson tudománya iránt a természetbúvár, aki a növények és állatok csirait keletkezésüktől kifejlődésükig lépésről lépésre figyelemmel kíséri, mint az anya gyermeke iránt? Gyenge gyermek szellemi tekintetben is zsenge bimbó, melyet gondosan kell ápolni és melynek szellemi csirait csak az összes körülmények tekintetében vétele mellett fejleszthetők. A gyermekek közül ritkán sikerülnek a melegegyi növények s ezek legkevésbé sem képesek a későbbi zord befolyásoknak ellentámasztani.

Városi közgyűlés.

Rendes közgyűlése volt Kőszeg város képviselő-testületének csütörtökön. A napirenden ott szerepelt August János h. polgármester lemondása is s így volt ami felkeltette az érdeklődést a közgyűlés iránt, melyre vagy 40 városatyja jelent meg.

A közgyűlés elnöki tisztjét Jambrius Lajos h. főjegyző töltötte be, kihez egész sereg interpellációt intéztek.

Az ülést megelőzőleg a képviselők előértekezletet tartottak, melynek tárgya a polgármester lemondása volt. Az értekezlet egyhangulag abban állapodott meg, hogy August János maradjon meg továbbra is a polgármesteri székben.

Az alig félórát tartó értekezlet után, mely a közgyűlési teremben folyt le, megnyitotta elnök a közgyűlést.

Bejelentette, hogy a városi tanács kedden tartott ülésében több pályázó közül Hammer Jánost választotta meg kéményseprő mesterré, mit a képviselőtestület helyeslőleg vett tudomásul.

Most jöttek az interpellációk. August Imre egy rendőri tisztviselő botrányos viselkedése miatt kért megtorlást. Ugyanezt szövé tette Freyberger Sándor képviselő is, ki még egy ellene indított pör miatt is interpellált. Az elnök válaszával megnyugtatta interpellálókat, mire a napirend került sorra, melynek első tárgya a h. polgármester lemondása volt.

A vármegye alispánja ugyanis a képviselőtestület elé utalta August János helyettes polgármester lemondását, mert a képviselőtestület bizta meg Augustot, tehát döntön is a lemondás felett. A döntés megtörtént. A képviselőtestület őszinte bizalma és elismerése visszahívja a polgármesteri székbe a város főjegyzőjét és ott marasztalja mindaddig, amíg nagyarányú kezdeményezéseit be nem fejezi.

A közgyűlés előtt tartott értekezleten és a közgyűlésen egyaránt lelkes egyértelműséggel nyilatkozott meg a közönség. A képviselők értekezlete vita nélkül, egyhangulag megszövegezte, a közgyűlés pedig egyhangulag elfogadta az Augustot visszahívó határozatot, amely imígyen szól:

„Kőszeg szab. kir. város képviselőtestülete fenn tartja 4186—4907. szám alatt hozott határozatát és ennek folytán a polgármesteri állás helyettesítésével továbbra is August János városi főjegyzőt bizta meg és felkéri, hogy folytassa a város közönségének teljes megelégedésére szolgáló buzgó és sikeres tevékenységét, az általános rendezés és a megkezdett és folyamatban levő nagyfontosságú vállalkozások végrehajtására és befejezésére irányuló munkásságát, mely törekvésében a képviselőtestület őt továbbra is teljes bizalommal fogja támogatni.”

A javaslatához nem kellett megokolás, a képviselőtestület kitérő lelkesedéssel tette magáévá Dreiszker József dr. előterjesztését, amely határozati erőre emelkedett és elosztatta a polgármesterválság aggodalmait.

Pados Gábor özvegye részére folyósították a fél-évre megjáró fizetést és lakást. A katonai állomásparancsnokság azon kérelmének is helyt adott a közgyűlés, hogy Frankl Lajos által a városról bérletbe birt földterület, a gyakorlótér megnagyobbítása céljából a kincstár által albérlésbe vétessék.

Csak fákat láttam. Néha-néha egy lámpát. Egy boltot, melyet bezárnak. Egy elköszönő embert, sineket, különösen foszforoszkaló, turcsa telegraf-drótokat és olykor-olykor valami távoli világos ablakot. Aztán semmit. Semmit. Örült ijedelem ragadt torkom. A szivem hangosan kalapált és fülem a melléhez szorult. Az ő szíve nem vert ...

Mi lesz velem? Menekülnöm kellett, a percek multak. Megragadtam a karját. Nem engedett. Erre a kis gyerek esztelen dühével kapaszkodtam ősz karjába. Es ekkor ... ekkor ... megütöttem a Nagyapót.

— Nem megyek tovább! — sikoltottam — hagyj engemet itt. Menj vissza magad.

Nagyapó letörtelte könyvedet és elengedett. Olyan szeliden engedett el. Három lépést ment előre, lábait tántorgott. Azután megállott. A koromsötétségben is jól láttam, hogy egy sóvényre dőlt és hosszan, keservesen hangtalanul sirt.

En éjjel felé már Arcóban voltam. Rögön a szállodába mentem, lefeküdtem és reggelizni aludtam.

Azóta meggyógyultam. Tagjaimba visszatért az élet. Az arcom piros. Némelyek azt mondják, hogy meg is hiztam.

Nagyapó azóta uem jött vissza.

De azért mindig varom. Este fél-hosszu, magányos sétákra megyek a városon kívül, hátha elem jön valahol és újra elvisz magával, vissza a gyerekkorba és még tovább, oda, ahol szegénynek egyedül kell maradnia. De uem jön. Tegnap is egész nap vártam. Nem jött. Arcommal Arco felé fordultam és hivatam. Itt hagyott örökre.

Végleg határozott a közgyűlés a laktanya helyéül szolgáló terület megvétele tárgyában is és a földtulajdonosokkal megkötött szerződést elfogadta.

A nemezzgyár, a gyárhoz vezető alsó utat akart megépíteni, ui közel 20 ezer koronába kerül. A város- tól kért a gyár segélyt az ut megépítésére, de a közgyűlés mindössze ezer koronát szavazott meg segély fejében, mit azonban a gyár — mint értesülünk — igénybe nem fog venni.

Majd néhány bérleti szerződést és árverési felté- telt fogadott el a közgyűlés, mire két rendkívüli tárgyat intéztek még el. Az egyik Bartha Károly illetőségi ügye volt, mit megtagadott a közgyűlés, a másik pedig Rausz István erdőtiszt kérvénye, ki s havi szabadságot kért, mit azonban nem adtak meg neki. Ezzel a közgyűlés véget ért.

Városi ügyek.

2146/909.

Hirdetmény

Felkérem mindazokat, kiknek hirdetésként a törökidőkből való keleti kóriratok, kódexek vannak, hogy azokról, mivel a tudomány érdekében nagyon fontos volna ily kóriratok, kódexek tartalmáról tudomást szerezni, a város polgármesteri hivatalában jelentést tenni sziveskedjenek, hol a további felvilágosítást is megadják.

Kőszeg 1909. július hó 6-án.

August János,
polgármester h.

2175/909.

Hirdetmény.

A siketnémák hova vármegyei intézetének segélyezésére adományokat elfogad a polgármesteri hivatal.

Kőszeg, 1909. július hó 17.

Polgármester h. szabadságon:
Jambrius Lajos
városi főjegyző h.

Hirdetmény.

Felkérem az adófizető közönséget, hogy az év III. negyedére szóló adóstartózáskik kiegyenlítését, negyed utolsó napjában történő torlódások elkerülése végett már most kezdjék meg. — Fizetni a délutáni órákban 9—12-ig lehet.

Kőszeg, 1909. évi július hó 27-én.

A polgármester h. szabadságon:
Jambrius Lajos,
főjegyző h.

2474/1909.

Hirdetmény.

Sarkacsa és bucuni közönség jégkárosultjai jüvára könyör- adományokat elfogad a polgármesteri hivatal.

Kőszeg, 1909. augusztus hó 2.

A polgármester h. szabadságon:
Jambrius Lajos,
v. főjegyző h.

Hírek.

— Áthelyezett pénzügyi tanácsos. A pénzügy- miniszter Szűcs Károly pénzügyi tanácsost Szombathely- ről a budapesti kir. pénzügyigazgatósághoz helyezte át.

— Csikós Ede Jubileuma. Huszonöt évet eltölteni a gyógyszerészeti pályán nehéz dolog. Különösen az olyannál, aki mint a jubiláns, ezen negyedszázadot szakad- datlanul a receptura mellett töltötte, éjjel és nappal egyaránt a szenvedő emberiség szolgálatában, olyan közmért buzgósággal s köteleességtudással, mely valóban elismerésre méltó. Csikós Ede gyógyszerész ilyen multra tekinthet vissza s ha bár jubileumát megszokott szerény- ségével csakis szűkebb családi körben ülte meg, akik jó barátok s ismerősök megtudták, szivesen keresték fel, hogy ezen nevezetes évforduló alkalmából szívből köszöntsék akikhez mi is a legrokonszenvesebb érzel- mekkel csatlakozunk.

— Új orvos. Dr. Niederhofer János orvos, orvosi gyakorlatát Kőszegen a Kossuth Lajos-utca 497. szám alatt a Csapodi-féle házba megkezdte. Rendel d. e. 8—10-ig és délután 2—3-ig.

— Tanító választás. Pados Gábor halálával meg- üresedett tanítói állásra a községi r. k. hitközség tanácsa Hafner Ede szombathelyi tanítót hívta meg.

— Hammer János kéményseprőmester. A városi tanács kedden tartott ülésében hat pályázó közül egy- hangulag Hammer Jánost választotta meg a városi kéményseprői állásra s részére az iparengedélyt ki is adta.

— Zarándoklat Máriazellbe. Folyó hó 23-án fog Kőszegről egy körmenet Klingsböyel Ede káplán veze- tése alatt Máriazellbe zarándokolni. Jelentkezhetni lehet a vezetőnél.

— A tűz halottja. Edelháza községben szerdán végzetes szerencsétlenségnek esett áldozatul Schrantz Mátyás 5 éves Mária nevű leánya. A kis leány ruháján a konyhában tüzet fogott. A magára hagyott gyermek lángoló ruhával futott az utcára, hol segítségért kiabált, mire azonban segítség jött, a szerencsétlen gyermek üggy összeeséget, hogy neu lehetett megmenteni. Pár órai kínos szenvedés után meghalt.

— A soproni honvédek Kőszegen. A soproni 18-ik honvédegyalgezdred ezerötféle legénysége 4 tüzratizst és 55 tiszttel e hó 23-án városunkban fog éjjelezni.

— Szaktanfolyam Kőszegen. A technológiai ipar- muzeum Kőszegen 4—5 hétre terjedő cipészstanfolyamot nyit, amelyre szaktanítóul a szakiskolát végzett Varga László szombathelyi képesített szaktanítót küldi ki. A tanfolyam megnyitásával, a záróvizsgák és egyáltalán a tanfolyam feletti felügyelet gyakorlásával a soproni kereskedelmi és iparkamara Freyberger Sándor községi gyárost bizta meg. A tanfolyam a r. k. elemi iskolá- ban van.

— A rohonci állatorvosi állás. A gondnokság alá helyezés folytán megüresedett Rohonc községi állator-

vosi állásra a kőszegi főszolgabíró pályázatot hirdet. Pályázati határidő augusztus 25. a választás pedig szeptember 2-án lesz.

A városok segítsége. A városok segítségére a következőket olvassuk a Budapesti Hírlapban: Egy székely nyoman megírta a minap, hogy Hadik János gróf államtitkár, Hartl Sándor belügyminiszteri tanácsos néhány napig időzött Tiszadobon a belügyminiszternél és állítólag tanácskoztak, hogy a városoknak megszavazott két milliónyi segítő-összeget rendezetlenül hagyják-e szét, vagy pedig megvárják-e a parlament intézkedését. A M. H. szerint erről semmiféle tanácskozás sem történt. A megszavazott két millió szétosztásának, írja az említett újság, akadályát niúcsen s a pénzügyminisztérium, a melynek költségvetésébe vették föl ezt az összeget, és a mely az ideiglenes segítő szétosztásáról intézkedik, a városok érdekében bizonyosan megteszi, hogy a gyakorlati lehetőség szerint a lehető leggyorsabban fog a szétosztásról intézkedni. A szétosztási kulcs tekintetében sem lesz nehézség, mert ez a két millió csak ideiglenes jellegű segítség lévén, nem ütközik akadályba, hogy a szétosztásnál alapul olyan kulcs szolgáljon, a melyet abban a javaslatban állapítottak meg, a melyet a belügyminisztérium a városok segítségének végleges rendezésére már kidolgozott s a melyet Tiszadobon tárgyaltak. A végleges rendezésről szóló javaslatnak kulcsát minden törvényhozói intézkedés nélkül alkalmazhatják a mintegy pillanatnyi segítségül megszavazott két millió szétosztásánál s így ez már soká nem késhetik. Ez már tisztára technikai adminisztratív ügy, a melynek a pénzügyminisztérium részéről minél gyorsabb lebonyolítása a városok érdekében is föltűtő kívánatos.

Ertekezlet a közeg-locsmándi vasút ügyében. Csütörtökön délután, a közgyűlés befejeztével értekezlet volt a városi közgyűlési teremben a közeg-locsmándi vasút ügyében. Csepreg község jegyzője ugyanis, ki az értekezleten személyesen vett részt, a közeg nevében oda nyilatkozott, hogy a csepregiek legszívesebben látnák, ha a sopron-vas-zalai vasút Csepreg-Loesmándon át közvetlen Kőszeggel csatlakozhatna. Az értekezlet hosszabb eszmecsere után abban állapodott meg, hogy figyelemmel a terep nehézségekre egy műszaki közeg-től szakvéleményt fognak kérni arra nézve, hogy Olmód és Közeg közötti terepen átfutó vasútvonal rész megépítése mily költséget igényelne.

A turista mulatság. Régen volt a Mulató kertben oly szépen sikerült mulatság, mint vasárnap a turistáké. Pompás idő kedvezett a mulatságnak, melyen ott volt majd az egész város ifja-öregje. Nagy érdeklődést keltek a versenyszámok. A teke verseny már délelőtti órákban megkezdődött s este 9 óra volt, mire befejezést nyert. A verseny első győztese Kneffel József lett, ki a második díjat is elvitte 25 és 24 egységgel. A harmadik díj Heffel Rezsőnek jutott. Díjat nyertek még Anyal Antal és Hirschler Ármin. Szezonációs eredménnyel zárult a szépség verseny, melyből legnagyobb meglepetésre Brändl Gyula került ki győztesként s egy igen értékes tárgynak lett tulajdonosa. A boldog Adómist az ifjuság váltára emelte. A legszorgalmasabb táncos díjat Anyal Antal nyerte el. A turisták mulatsága anyagilag is igen kedvező eredménnyel zárult. Közel 300 korona tiszta jövedelem jutott egyleti célokra. A tánc a reggeli órákban az „Elite” kávéházban ért véget.

Céllövészet Lékán. A lékai lövész társaság vasárnap sikerült céllövészetet rendezett, amelyen nagy számban volt képviselve Lúka, Közeg, Kirschlag és Sopron sportkedvelő közönsége. Az érdekes verseny négy pontból állott. Volt üveggömblovészet, mélylovészet, körlovészet és galamblovészet. A legnagyobb szenzációt az üveggömblovészet hozta. E legnehezebb versenyszámban Rusa Béla főszolgabíró lett az első győztes elsőrendű céllövőkkel és vadászokkal szemben. Kilenc gömb közül hatot talált a főbíró, aki mellesleg rövidlátó is minden tréning nélkül vett részt a versenyben. A főszolgabíró szép győzelméért lelkes ovációkban részesítették. A második díjat egy Brauner nevű kirschlagi vadász nyerte. A mélylovészetben első lett Vlaszaty Odónné, második Braun, a körlovészetben első Gangel János hercegi pénztáros, második Vlaszaty Odónné, a galamblovészetben első lett Lágler József hercegi uradalmi segédtsízt, a második Sommer Kirschlagról. A nap hőse Rusa főszolgabíró mellett Vlaszaty Odónné, a hercegi főerdőmester neje volt, akinek biztos fegyverkezése és fényes sikere a közönség sorában valóságos bamulatnak volt központja.

Déli vasút. Folyó évi augusztus hó 15-én kedvező időjárás esetén a vasvári bucsu alkalmából Szombathely és Vasvár, továbbá Szombathely és Zalaszentiván között külön személyvonatok fognak közlekedni, melyeknél a közönséges személyvonati jegyek érvényesek és pedig: Szombathelyről külön személyvonat reggel 6 óra 50 perckor indul, Gyöngyöshermán, Dömötöri és Rábamolnári állomáson megáll és Vasvárra reggel 7 óra 31 perckor érkezik. Szombathelyről külön személyvonat délután 1 óra 40 perckor indul Dömötöri, Rábamolnári, Vasvár, Oszko, Györvár, és Egerváron megáll, Vasvárra délután 2 óra 24 perckor érkezik és 2 óra 28 perckor indul, Zalaszentivánra délután 3 óra 11 perckor érkezik. Zalaszentivánról külön személyvonat délután 3 óra 22 perckor indul, Egervár, Györvár, Oszkó, Vasvár, Rábamolnári, Dömötöri és Gyöngyöshermánon megáll, Vasvárra délután 4 óra 4 perckor érkezik és 4 óra 5 perckor indul, Szombathelyre délután 4 óra 42 perckor érkezik.

A közeg-soproni vasút új menetrendje. A Sopron Gy. S. E. V.—kőszegi vonalon közlekedő 5314 sz. vegyesvonatunk menetrendje, amely vonat eddig Sopron Gy. S. E. V. állomásról d. e. 10 óra 15 perckor indul és Kőszegre d. n. 2 óra 1 perckor érkezik, f. é. augusztus hó 15-től kezdődőleg meg fog változni és a vegyesvonat ezen időponttól kezdődőleg a következő menetrend szerint fog közlekedni: A vonat 12 órakor

Harka-Közből, 12 óra 41 p. Sopron-Kőszegre, 12 óra 53 p. Alsóperet, 1 óra 4 p. Sopronnyák-Harácsony, 1 óra 15 p. Doborján, 1 óra 34 p. Lakompak, 1 óra 48 p. Veperd-Kabold, 1 óra 55 p. Sopronszentmárton, 2 óra 4 p. Vámosderecske-Sopronnyák, 2 óra 15 p. Csáva, 2 óra 34 p. Felsőpulya, 2 óra 15 p. Alsópulya, 2 óra 56 p. Felsőlászló, 3 óra 14 p. Rőtrendek, 3 óra 24 p. Kőszeg-szögvár, 3 óra 33 perckor érkezik Kőszegre.

A tíz forintos. Az Osztrák és Magyar Bank 1901. szeptember hó második hirtelményével bevont 1880 május elseji kelettel ellátott tíz forintos bankjegyeit, amelyeket a bank főintézetei és fiókjai ez idő szerint még becsereinek, ez évi augusztus 31-ike után sem lecserelekre, sem beváltásra el nem fogadják és e nap után a banknak az említett bankjegyekkel szemben való minden kötelezettsége megszűnik.

Veszedelemes kivándorlási terület. Ujabb időben a kivándorlás ismét erősödött a magyar kivándorlók egy része az északamerikai egyesült államok kötelekibe tartozó Eszakkarolina felé veszi útját. A kivándorlást hivatalból ellenőrző belügyminisztérium ennek következtében értesüléseket szerzett arról, hogy minő sors vár az Eszakkarolinába vándorló magyar véreinkre. Így lón ismert dologgá, hogy az Uniónak ebben az államában az ügynökök egész raja foglalkozik a modern ember kereskedéssel, amin-k hasznát látja az ügynök, a hajóvállalat és kárát érzi az kit a csalógatás odacsábított. Eszakkarolinában teljesen bizonytalanok a munkaviszonyok, nyomor és tetet-lelket ölt munka vár a kivándorlókra, kik kifogyván hazulról hozott pénzükből, a legalacsonyabb munkabér mellett kötelesek a nagytoke rabigájában görnyedni; a délkarolinai kivándorlásra való csábításban első helyet foglal el a Demel Agoston-féle cég, amely Magyarországra különböző árutakon becsempészett leveleivel paradicsomi boldogságot ígér a kivándorlóknak, akik csakhamar érzik, hogy mily keserves működés jutott nekik osztályrészü.

A nyár és a szenvedő emberiség. Sok betegre kinzó hatással van a nyári meleg. A nap tropikusán hó sugarai bágyasztó izzadságot váltanak ki az amugy is elgyeangult szervezetből és a betegnek nincs menekülése a kinzó hőség elől, még fűrdőhelyen sem. All ez különösen idegbajban, gyengeségben, álmatlan-ágban, csuaz, reuma és ischiában szenvedőkre. Pedig adva van az enyhülés és gyógyulás módja, a mely nemcsak hogy ellensúlyozza a hőség kinzó hatását, de biztosan helyre állítja az egészséget. A ki ezt a módot megakarja ismerni az olvassa el az „Ertekezés a Villamos Gyógymódról” című könyvet, melyet kívánatra ingyen és bérmentve, zárt borítékban küld meg mindenkinek az Elektró Vitalizer Orvosi Rendelő Intézet, Budapest, Károly-kört 2. félelelet 50 sz.

Anyakönyvi statisztika. A kőszegi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési, házassági és halálozási esetek jegyeztettek be:

Julius 31-én: Dr. Schneller Aurél és Pröhle Mária fia Zoltán ev. — Banyó György és Farkas Erzsé leánya Teréz r. k.

Aug. 1-én: Krötzl Károly és Maitz Mária fia József r. k.

Aug. 6-án: Schönfeld Károly és Rigler Amália fia József ev.

Aug. 7-én: Leitner Sándor és Csery Julia leánya Lujza ev. — Haberl Károly és Kiancz Emilia leánya Mária r. k. — Kappel Gusztáv és Kappel Teréz fia Lajos ev.

Házasság.
Aug. 4-én: Schrödl Mihály pékmester és Müller Anna.

Halálozás.
Aug. 31-én: Schneller Zoltán ev. koraszülött.
Aug. 2-án: Weisz Ferenc 5 éves r. k. tudólob.
— Glaz Samu 24 éves ev. szivbaj.
Aug. 7-én: Döbrösi Julia 5 bó r. k. rángógörcs.

Közgazdaság.

Ha mi gazdák összetartanánk!

Hej de sok dolog másképp volna szép Magyarországon. Bezzeg nem volna akkor ok rettegésre egy-egy osztrák miniszteri nyilatkozat vagy egy-egy sörrel túlfűtött osztrák reichsrati képviselői kebelből kitört vad rikkantás miatt és vissza tudnók verni az osztrák ipari tulkapásokat is, melyeknek már oly sokszor megadta a magyar mezőgazdaság az árát; egyszóval nem határoznának a magyar mezőgazdaság létérdekei fölött a Magyarországot még mindig, csak minél jobban kiszakmányoló osztrák kolóniának tekintő osztrák atyafiak.

Nem, mert ha mi gazdák összetartanánk, egy oly hatalmat képezne a mi összetartásunk, a magyar gazdák tömörült tábora, mellyel számolnia kellene mindenkinek, aki a magyar mezőgazdaságot bármily távolból is érintő dologba beleszólani akarna.

Amde a magyar gazdasáradalom még ma is egy szétzilált kőve, melyet — sajnos — még nem akadt eddig ember, aki összetudott volna kötni úgy, hogy annak minden kalásza egymásra barmulva, egymást védve megtudná védeni testével a magyar mezőgazdaság létérdekeit is, pedig hány oly rossz törvénnyel boldogítottak már bennünket, melyek végig sértették érdekeinket, a mezőgazdasági érdeket, mert hát mi sajnos csak kérni, könyörögni merészelünk és merészelhetünk, mert szavunkat nem hallgatja meg senki, mert hiszen annak nincs semmi nyomatéka, mert oly gyenge, hogy csak szelíd csendes óhajtatás veszik mindaddig, amíg az egész gazdasáradalom hatalmas parancsoló szavává nem válik, mely mint menydörgés reszketné meg az eddig a mezőgazdaság annyit jogos kívánalmait iránt siket fülek dobhartyaít.

Valóban érthetetlen, megfoghatatlan, hogy mindazon sérelmekkel szemben, melyek a magyar mezőgaz-

dasági érdekeket annyi éveken át érték és még folyvást érik, a magyar gazdasáradalom usig sem gondolt még komolyan a tömörülésre, pedig minden oly rossz törvénynek a hatása, mely a mezőgazdasági érdekeket sérti, az ország minden gazdáját egyformán sújtja és azoknak folytonos hatása egyformán teheti és teszi tönkre és a gazdasáradalom még sem mozdul meg. Es ha néha tel tel lobbanik is, újra elalszik, mint a szalmaláng.

Hiába látjuk, hogy egyéb más foglalkozási ágaknak minden tagja mennyire összetart, mily eréllyel lép fel érdekei védelmére, a gazdasáradalmat ez sem buzdítja tette, holott a mi sulyuk minden ily fellépésnél sokkal nagyobb lehetne, mert hiszen a mezőgazdasággal az ország népességének 70 százaléka foglalkozik.

Mintha csak az az átok fogta volna meg a magyar gazdasáradalmat, mely ezer év óta sújtja a magyart, hogy ez össze soha sem tart. Hát nem ébredünk fel soha, hogy az átok sulyát lerázzuk magunkról s kimentsük magunkat hatása alól.

Ime ott lobog a Magyar Gazdasövetség zászlója. Ennek lobogója van hivatalba elűzni fejük felől az átkot ám de csak akkor, ha minden gazda, kicsinyje-nagyja alá tér, telesküszik rája.

Ne legyen tehát falu az egész országban, hol gazdakörbe, szövetkezetbe ne legyen tömörülve a falu népe s ne legyen falu az egész országban, mely ne legyen tagja valamely gazdasági együletnek. Es ha majd ez az idő következik, mert hiszem, hogy be kell következnie s a gazdasáradalom ekkor majd tudatára ébred annak is, hogy érdekei megvédését az országban is megnyugvással csak olyan emberekre bízhatja, akikben a mezőgazdaság is méltóképpen lessz majd ott is képviselve, akkor majd, — de előbb nem, feljön az égre a magyar gazdák ragyogó napja is, amely csak boldog embert fog látni, szerte a hazában.

Regény.

A szív örvényei.

Irta: Bonnióros Róbert. (Folytatás.)

A fátyoltánc véget ért és egyidejűleg a lovászszal, ki besietett, hogy Courtaront a lóra felsegítse, egy fiatal gróf lépett be, ki szintén tagja volt a cirkusznak és Rogernak egy kis levelkét adott át.

— Fogd kincsecském, ezt egy szép hölgy küldi neked, — mondta nevetve — te csakugyan szerencsés fickó vagy.

— Tartsd meg későbbre, — felelt Roger hirtelen — most nem érek rá.

— Hiába szabadkozol, barátom, az a hölgy kegyének különben elvesztése terhe mellett parancsolta, hogy a levelkét azonnal átadjam neked és jól tudod, hogy a női kegy mindenek fölött való.

— Nem bánom hát, — szólt Roger, — de mit — hála e páncélesztyűknek — a borítékot alig tudnám felbontani, légy oly szives és tedd meg helyettem.

— Szivesen, — bólint a gróf, föltépve a borítékot és Rogernak odanyujtva a felbontott levelkét.

Tresmes asszony írja ezt; véletlenül megtudta a tábornoktól, hogy ő és fia az előadás befejeztével Monachékkal az angol-kávéházban fog vacsorálni és hogy ezt Roger rendezte így. Ez a hír majdnem brülté tette Tresmes asszonyt: jegyzőkönyvecskéjéből kitépett egy lapot, legyezőjét használta támaszul és néhány sort írt. Aztán összehajította, kitépett egy másik lapot, azt borítékká rakta össze, betette a levelkét és egy gombostűvel kapcsolta össze. Majd a fiatal grófnak intett, ki lovászjelmezben támaszkodott a korláthoz, átadta neki a levelkét és meghagyta hogy azt halálétkétalanul juttassa Roger kezéhez. Míg a gróf Roger lovát fogta, a vicomte a következőket olvasta:

„Roger!
Még mindig sokkal inkább szeretlek, mintsem javadat nem akarnám. Kérlek, ne vedd el azt a leányt, ő megcsal téged, behálózott, barátaid egyikének kedvese volt!... Nem gyűlöletből, nem boszúvágyból közlöm veled ezeket, hanem tisztán érdeklődésből, mellyel irántad folyton viseltetem.

Örökké a tied T. E.
A vicomte félig elszedült, amint e sorokat elolvasta aztán körülnézett... hová rejtse e levelkét? Végre a mell- és nyakpáncél közé toltta be és úgy érezte, mintha ez a papír torkát égetné. Hideg verejték gyöngyözött homlokán, fülei zuhtak, halantékai majd megrepedtek és jobbjával görcsösen fogta lándzsáját, miattal még nagynehezen visszafojtott féltékenysége föllángolt benne. Érezte, hogy e pillanatban büntényt tudna véghez vinni és tisztán állt előtte az az egy: Courtarounal szemben nem állhat ki a viadalhoz!...

Épp le akart szállni lováról, hogy véget vessen a komédiának, mikor Frébault hangosan parancsolta: Előre!

A zenekar is a támadást jelezte. A lovak azonnal berohantak és a következő pillanatban egymásra törtek az ellentelek.

Lea eleinte halála rémült, mikor Baulny helyett a marquisban ismerte fel a vicomte ellenfelét, de ez érzelmet mihamar büszke öröm érzete váltotta föl... Oh, jól tudta ő, hogy mi képezi díját e harcnak, mely ott az arénában, persze csak tréfából, vivatik és lélegzetét visszafojtva nézett le. A viadal nemsokára oly irányban fejlődött, mely nemcsak Léában fagyasztotta meg a vért. Az első összeütközés után mindketten, mintha összebeszéltek volna, lándzsáikat tartóikba dobták vissza és sisakjaikat hátrahajtották, hogy jobban láthassanak. Egyidejűleg emelték meg tompa kardjaikat melynek sulya ugys veszélyes fegyverakké tette azokat és tompa hangon rivalt Roger ellen felére: „Vedd magad, élet-halálról van szó!”

Courtaron különösen, de azért nem kellemetlenül meglepetve nézett ellenfelére; a harcot ő épp úgy óhajtott, mint a vicomte és ami játéknak kezdődött, mi-

hamar komolylyá változott. Courtaronnak minden ügyességét és erejét föl kellett használnia, hogy Roger hatalmas csapatát ellen fedje magát; a leggyöngébb nyomásnak engedő lovak irak minden mozdulatának megfelelőek, riadó tapsok kísérte a közönség a játékot, melynek tulajdonképen jelentőségét nem sejtette. A vicomte egy jól cél ott ülésel a Courtaron térdét, hatalmas nyomot nagyra a célon: a marquis összerézzen, de a következő pillanatban megboszulta magát, Roger tolldiszét merész fosással tépve le ellenfele sisakjáról. Mind hevesebben törek eg, mérs az ütések mind sürűbben hulltak és a közönség a korlátokhoz támaszkodó tagjai már szüddsen kezdtek, hogy a közdök mégis csak túlkomolyan fogják föl a dolgot, mikor Roger hirtelen erős csapatát mért Courtaron vállára. A kard pengéje kettőtört és a roncs éles széle a páncélygöndük lézaga közt mélyen hatolt a marquis nyakába. Ez a fájdalom folytáú öntudatát veszítve, elbocsátotta kardját és a kantart és míg a lova gyors vágatással ámlott az istállók felé, a lovas még a kengyelvibe ügött és csak a nyereg magán háta óvta meg a lebukástól! A nézők, kik azt hitték, hogy ezen végjelenet szándékos volt, veszettül tapsoltak: az istállóban azonban leirhatatlan volt a rémület és mindenki Frébault nevét kiabálta. Ez azonban semmiesetre sem akarta kérdésessé tennia a következő számot, melynek kivitele ó rá várt; postillonak ültözve, tejfelér arab paripák által voutatott fogaton állt, jobbával ostorát tartva és minde pillanatban készen az arénában leendő megjelenésre. Mikor többek aggodva kiáltották neki, hogy Courtaron megebesült és elájult, ő visszaütésként felelt: „Eh a baj nem lesz olyan nagy; oldjátok le a páncélját és tegyetek rá hideg borogatásokat” és mialatt a zenekar Chapelain dallamára zendített „A lonjumenni postillou”-bol, ő leggyorsabb vágatással tört be az arénába...

Courtaron, Johnson fáradhatatlan ápolása mellett lassanként magához tért, Roger gépiesen átöltözködött és eltávozott a cirkusból, anélkül, hogy ellenfele után nézett, avagy csak rá is gondolt volna. Egyáltalában nem volt arra képes, hogy tisztán gondolkozzék; visszaemlékezni csak arra a szejcensétnen levélkére tudott, melyet felsőkabátja zsebébe rejtett és melyet most görcsösen szorongat jobbával. mialatt a hóval borított utcákon siet keresztül. A még mindig sürűn hulló hóhelyek lehűtötték láztól forró homlokát, fogai hallhatólag vacogtak és szemei előtt vérpíros kűd terjengett.

A Place de l'Etrille-ra érve, körülnézett, mintha tájékozódni akart volna, aztán gépiesen tört rá a Park Monceau-felé vezető legelső utra. Folyton tovább haladva, eljutott a Boulevard Clichy-re, hol megállt, többször elolvasta egy dohány- és szivaros bolt címtábláját, arról akarván meggyőződni, hogy még észnél van és olvasni is tud még; aztán odalépett a legközelebbi lámpa alá és kivette a levélkét, erről akart meggyőződni, hogy szemei tényleg nem csalták-e meg. A levélke helyett azonban egy bérkoesijegy került kezeibe és miután hasztalan igyekezett, hogy a rajta levő számjegyeket betűkké változtassa át, felkacagott és tovább sietett.

(Folytatjuk.)

Bornylvántartáshoz
szükséges nyomtatványok raktáron vannak
Feigl Gyula-féle könyvnyomdában
Közegen.

Házeladás.
Közegen a Várkörön egy ház szabad kézből jutányos áron eladó. Kimerítő tájékoztatást irodámban adok.
Közeg, 1909. július hó 22-én.

Dr. Hegedüs János
ügyvéd.

Vasuti menetrend.

Sopronból - Közsegre:		Közsegről - Sopronba:	
Sopron	Közseg	Sopron	Közseg
Harka-Kophaza	4:00	3:58	8:25
Sopron-Keresztúr	4:11	4:08	8:35
Alápóterfa	4:28	4:19	8:47
Sopronnyek-Haracsony	4:35	4:36	9:06
Doborján	4:53	4:48	9:20
Lakompak	5:04	5:05	9:40
Veperd-Kabold	5:16	5:17	9:54
Sopronszentmarton	5:30	5:29	10:06
Sopronujlak	5:47	5:46	10:25
Csánya	5:58	6:00	10:41
Felsőpulya	6:13	6:10	10:58
Alópulya	6:29	6:27	11:12
Felsőszázlók	6:40	6:38	11:23
Rét-Rendek	6:58	6:49	11:37
Közsegvizsgyógyintézet	7:08	7:02	11:55
Közseg	7:17	7:14	12:08

A bekerített számok éjjeli időt jelentenek.

Kiadó lakások.

Közegen a Gyöngyös utcában egy emeleti lakás, mely áll 5 szoba és a szükséges mellék helyiségekből, továbbá a földszinten egy 3 szobás lakás és két 1-1 szobás lakás, ez utóbbiak esetleg butorozva, augusztus hó 1-jére kiadók.
Rövebbet e lap szerkesztőségénél.

Nyomdász tanoncnak
felvétetik egy jóra való fiu
Rónal Frigyes
nyomdatulajdonosnál.

Köszvény.

és csusz-bántalmakban szenvedőknek készséggel és ingyen szolgál folvilágosítással és utbaigazítással a gyógyulást illetőleg

Karl Bader
Jllertissen (Bayern).

Császárfürdő Budapest. Nyári és téli gyógyhely, a magyar Irgalmasrend tulajdona. Elsőrangú kénés hévízü gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszap-, medence- és kádfürdők, melyek kiváló gyógyhatással használtak az összes reumatikus- és idegbántalmaknál. Uszadék, hőlég-, szénsavas- és villamosvíz-fürdők. Ivó- és belélegzés-kúra. Prospektust ingyen és bérmentve küld.

**LEGJOBB MINŐSÉGŰ
HÁZAI
GYÁRTMÁNYŰ
OKMÁNY, IRÓ ÉS
FOGALMI PAPIROK**
KAPHATÓK MINDEN JOBB
PAPÍRKERESKEDÉSSEN

Saját érdekében
csak **BOHN**-féle
nagykikindai és zombolyai cserepet
fogadjon el és utasítson vissza más
: : silány minőségű cserepet, mert : :

csak a **BOHN**-féle
cserep jutányos, szép és szakszerű fedőanyag.
Tessék mintát és árjegyzéket kérni.

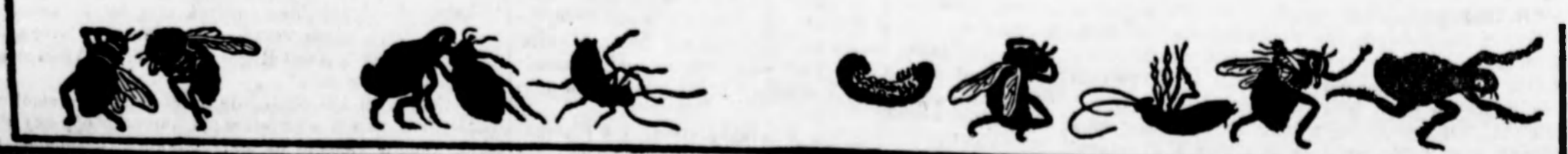
BOHN-CSERÉPGYÁR Zombolya.

Zacherlin
elérhetlen hatású
mint féregpusztító!

A tisztességes becsületes kereskedő éberem ügyel arra, hogy ha vevője utólrhatlen hatásánál fogva közismert „Zacherlint” kér, ne akarszon nyakába megtévesztő surrogatumot. Sajnos azonban vannak másféle kereskedők is. Ennélfogva mindenkit a ki valódi Zacherliut akar venni, nyomtatékosan figyelmeztetünk, hogy utánzatoktól, melyek utóbbi időben megtévesztően hasonló üvegekben forgalomba kerülnek, az által óvakodják, hogy pontosau ügyeljék a „Zacherlin” névre.

Nyom. Feigl Gyula könyvnyomdájában Közegen.